Kabuto . casc japonès

Autor:
Data de publicació: 28-06-2023

Font: Viquipèdia, l'enciclopèdia lliure

Per a altres usos de "Kabuto", vegeu "Kabuto".

Un kabuto amb tors a l'edat mitjana. Període Muromachi, segle 15, important bé cultural

- Ahmet (vers 1440)

El kabuto (kabuto, ?) és una armadura per protegir el cap de cops, cops, objectes voladors, etc.[1].

En aquest apartat, es refereix a l'armadura del cap utilitzada en la guerra des de l'antiguitat fins a principis de l'època moderna.

Per als més moderns i posteriors, vegeu kabuto de combat

Visió general
S'utilitza com a conjunt amb armadura (armadura, armadura) i altres potes, i també s'anomena "armadura".

Originalment, "?" representava armadura i "?" representava kabuto, però més tard es van confondre, i ? de vegades s'utilitza per significar kabuto. Tant ? com ? són caràcters derivats de la llengua xinesa, però en xinès modern, s'utilitza el caràcter ?? (és el "?" de ????).

Especialment com els kabutos al Japó medieval, a més del seu paper com a armadura, també poden tenir un paper en donar dignitat al portador.

Orígens

Retrat d'Hèrcules

Des del començament de la guerra humana, la part més vulnerable i perillosa de la guerra moderna és el cap. No està clar quan es van començar a utilitzar kabutos, però com es diu que Hèrcules en la mitologia grega portava la seva pell com a armadura després de derrotar el lleó de Nemea, els primers kabutos probablement anaven vestits amb pell animal. Després d'això, es van utilitzar campanes encoixinades i la forma va canviar segons els canvis en la tecnologia de processament i l'armadura.

Del comtat d'Anyang, província de Henan, s'ha excavat un kabuto de bronze de finals de la dinastia Shang, que es creu que va ser fos utilitzant un motlle. S'aixeca un tub prim des de la part superior del cap, que es diu que s'utilitza per decorar plomes o alguna cosa així.

kabuto del Japó

Béns culturals importants kabuto Tsumatori d'espatlla negra, període Muromachi, segle 15, (Museu Nacional de Tòquio)

kabuto de peu de tors Nanban, període Azuchi-Momoyama - període Edo, segle 16-17 (Museu Nacional de Tòquio)

kabuto bivalve Shiraito, període Edo, segle 17 (Museu Nacional de Tòquio)

Important Bé Cultural Kuroito kabuto bifurcat, període Edo, segle 17 (Museu Nacional de Tòquio)

kabuto alterat imitant un pop, període Edo, segle 18 (Museu Stibbert)

kabuto de papallona, període Edo / segle 18 (Museu d'Art Fuji de Tòquio)

Un kabuto amb vora morada. Un kabuto d'estil renaixentista medieval que es va fer en el període Edo. Període Edo/segle 19 (Museu Nacional de Tòquio)

Materials

El ferro era el material principal, però de vegades també s'utilitzava cuir i fusta. El cuir, el paper washi, la fusta, l'or, la plata, el coure, etc. també s'utilitzen per a la decoració.

Estructura

Consisteix principalment en un bol (tant hachi com bowl metal), que és la part per protegir el cap, i un shikoro (caràcters xinesos: ?, ?) penjat de la part inferior del bol per protegir la part posterior de la zona del cap i el coll, i el bol té un ràfec de celles que sobresurt del front, i el shikoro està doblegat cap enrere al voltant dels costats esquerre i dret de la cara, que s'anomena blowback (fukikaeshi). Des del període Heian, els kabutos tenen parts decoratives anomenades "tachimono" al front i a la part temporal, i en particular, un parell de suports metàl·lics en forma de banya alineats als costats esquerre i dret del front s'anomenen "en forma d'aixada" (kuwagata), que es va convertir en l'origen de la paraula escarabat cérvol.

Bols

La part posterior de l'olla. Tela flotant amb un centenar de brodats.

Fins a un centenar d'apunyalaments.

Forma d'olla

Es diu que la peça per protegir el cap era principalment de metall o cuir, però també n'hi havia de fusta. Els objectes metàl·lics inclouen un bol de tack en el qual una pluralitat de xapa metàl·lica anomenada "hagiban" es fixa amb tatxes, i una sola xapa metàl·lica es martella en forma hemisfèrica. S'utilitza cuir pastat de cuir remullat en aigua de col·lagen. Com que els danys a la humitat són greus al Japó, els testos es van recobrir amb laca negra per evitar l'oxidació del metall i la deformació del cuir. A més, una armadura senzilla que protegeix el cap davanter martellejant una placa de ferro en un rotllo de bol o cosint-la al voltant del front de vegades s'anomena "or-olla", que també és famosa per ser utilitzada pels soldats de Shinsengumi.

La vora inferior del bol estava embolicada amb xapa metàl·lica en forma de tira per subjectar les celles i els plecs, i això es va anomenar "rotllo de cintura".

La part posterior del bol se solia cobrir amb un wei, etc., i es deia "urabari", però es posava un material d'amortiment entre la part posterior de l'olla i la part posterior de l'olla, i naixia un flotant (ubari), en el qual es creava un espai entre la part posterior de l'olla i s'estirava un drap.

Shinobio
Una corda anomenada "cordó de kabuto" o "shinobu" s'uneix al bol i es lliga amb la barbeta per fixar el cap. En els primers dies, se suposa que una corda s'unia fent un forat anomenat "forat hibiki" per unir el cordó al recipient, però més tard es va canviar per una cintura, i es va unir un anell en lloc d'una corda.

Shikoro

Kin-hsien

El corró unit al bol s'anomena "plat amb un bol", la taca a la qual s'uneix s'anomena "taca amb un bol", la següent és la "segona taula", si hi ha tres taulers de costura ròmbica, s'anomena "kabuto de tres peces" i, si és de cinc, s'anomena "kabuto de cinc peces". "Inclinar el martell" en el Senki i altres documents significa evitar les fletxes de l'enemic aixecant el kabuto lleugerament cap endavant.

Kozane Shikoro
S'utilitzava a l'edat mitjana, i un petit bec s'unia a la part inferior (embolcall de cintura) del bol en un o més nivells i es penjava. És característic que els dos extrems estiguin plegats cap enrere de la zona amb les celles, i s'anomena "blowback". Com que el blowback és la part posterior del plec a causa de la seva estructura, es pinta amb un quadre.

Itazaneshikoro, Itashikoro
Hi ha dos tipus de taulons: un que està connectat amb una taula amenaçadora i l'altre que està punxat. A l'edat mitjana, va desaparèixer sota la pressió de petits bitllets, però s'ha revifat i florit des del període dels Regnes Combatents.

Mabisashi

Igual que el ràfec ordinari, s'instal·la davant del bol del kabuto no només per bloquejar la pluja i la llum solar, sinó també per protegir el front. Molts d'ells tenien una forma anomenada "tsukemabisashi" (tsukemabisashi), en la qual la xapa s'enganxava a un bol. A l'edat mitjana, el ràfec de celles es feia per cobrir les celles del front directament del kabuto, però més tard va aparèixer una forma anomenada "ràfec de celles" que sobresortia diagonalment cap avall del bol i apareixia "ràfec de celles rectes" que sobresortia verticalment.

Classificació

"Hoe" s'ha transferit a aquest element. És diferent de l'actuació de rakugo "Hogata".

kabuto recte amb aixada

Dempeus

Sobretot a partir de l'edat mitjana, en l'època dels samurais, estaven orgullosos dels seus guerrers i enganxaven ornaments a bols i celles per mostrar la seva presència. Segons el lloc on estiguin units, les grades es divideixen en un suport frontal unit a la part davantera, un suport lateral unit al lateral, un suport per al cap unit a l'àpex i un suport posterior unit a la part posterior.

A l'edat mitjana, sovint s'utilitzava un suport frontal anomenat "aixada". En els seus inicis, alguns d'ells eren monolítics, però és habitual enganxar un parell de decoracions que recorden les banyes d'una bèstia als dos extrems de la plataforma anomenada "plataforma de l'aixada". Les anomenades "tres aixades" també s'exorcitzen al centre perquè també s'hi puguin enganxar decoracions. El forat en forma d'aixada s'anomena "inome" (inome) a causa de la seva forma de cor.

Els objectes dempeus estaven dissenyats per trencar-se o desprendre's quan s'aplicava una certa quantitat de força, de manera que no es transmetessin directament al cap quan s'aplicava un fort impacte o força des de l'exterior.

Accessoris
Un apèndix de kabutos que va ser popular durant el període dels Regnes Combatents, fet plantant pèls com el iac i la vaca (vaca) en testos i cisells.

Història
Període Kofun
Els kabutos utilitzats en el període Kofun eren el "Shokakutsuki Kabuto" amb un angle agut al davant com la punta d'un vaixell, i el "Mabisashi Tsuki Kabuto" amb celles grans com una gorra de beisbol. El que s'anomena és típic. Com a producte funerari de tombes antigues,Petxina curta,Petxines com l'armaduraSovint s'excava com un conjunt amb[2][Anotació 1]

????????

Excavació del túmul funerari Kutsugawa Kurumizuka amb angle d'impacte

Després del període Heian

En el període Heian, quan s'utilitzava una gran armadura, el bol de tack Hagiita va arribar a ser utilitzat sovint a causa de la simplicitat de la seva fabricació, i el kabuto d'estrella amb el cap de taca decorat amb una protuberància anomenada estrella va florir i es va utilitzar generalment fins al període Go-Muromachi, però a partir del període Nanbokucho, un kabuto muscular que no utilitza una estrellai va arribar al seu apogeu en el període Muromachi.

Aquests kabutos no cobrien la cara, i la cara que no estava protegida pel kabuto s'anomenava "kabuto interior" i era un dels objectes a disparar amb un arc. Per compensar aquesta debilitat, va néixer el blowback, en què es plegava la ginebra.

A més, des del període Heian fins al període Kamakura, hi havia un forat d'uns 4-5 cm de longitud anomenat "Tehen no Ana" a la part superior del cap d'aquests kabutos. En aquell moment, la gent es lligava els cabells i es feia barba, portava un barret de corb i treia una barba amb barret de corb d'un forat de la part superior, i hi ha una frase a El conte del Heike que els adverteix que no disparin fletxes per aquest forat.

Quan la barba no estava lligada, aquest forat es reduïa, però no desapareixia del tot, com a decoració o, com es deia "forat de respiració", per evitar que el cap s'embrutés.

kabutos contemporanis
Des del final del període Muromachi, a causa del desenvolupament de la flotabilitat, van aparèixer kabutos amb formes noves com el kabuto en forma d'Akoda.

En el període dels Regnes Combatents, van aparèixer kabutos amb diversos dissenys elaborats, com ara colpejar plaques de ferro per fer el kabuto en si mateix en una forma estranya, i enganxar un paper maixé anomenat "Zhang Kan" per presumir de la seva majestuositat, i aquests kabutos s'anomenen col·lectivament "kabutos contemporanis". En aquesta època, el blowback perd la seva importància i només s'adjunta decorativament. Durant el període de teixit, els kabutos van ser dissenyats de manera elaborada perquè poguessin identificar qui eren, però de vegades es feien en dos tipus: un per marxar i un altre per a la batalla. El kabuto de Maeda Toshiie és un kabuto de batalla que es redueix des del kabuto de marxa per facilitar-ne el moviment.